

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010513
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7622010513.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Martina Baločka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. decembra 2022, v trestnej veci obvinených A. B. a C. D. pre zločin zabitia formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 147 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti prokurátora a obvinených proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24.10.2022 sp.zn. 1T/76/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora a obvinených A. B. a C. D..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Tr. por. postúpil trestnú vec obvinených A. B. a C. D. vedenú na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1T 76/2022 Okresnému súdu Košice I ako súdu príslušnému, pretože nie je sám na jej prejednanie vecne príslušný.

Proti napadnutému uzneseniu podali písomnými podaniami sťažnosť tak prokurátor ako aj obaja obvinení prostredníctvom svojich obhajcov.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves v dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že obvinení A. B., ako aj C. D. pri útoku na nebohého E. F. nepoužili žiadnu zbraň, ktorou by mu spôsobili zranenia, čo by nasvedčovalo úmyslu usmrtiť E. F..

Z výpovedí osôb zúčastnených na incidente, hoci rôzne popisovali mieru účasti obvinených na skutku, ale aj z kamerových záznamov je zrejmé, že obvinený A. B. a obvinená C. D. útočili na E. F. na také miesta, kde boli zistené závažné a život ohrozujúce zranenia, ktoré v konečnom dôsledku viedli k smrti E. F.. Na základe vykonaného dokazovania spôsob vedenia útoku, ako aj počet úderov obvinenými jednoznačne nenasvedčuje tomu, že by E. F. chceli usmrtiť.

Je pravdou, že po útoku na E. F. mu obvinení neposkytli pomoc, ale k tomu sa žiada uviesť, že vzhľadom na požitý alkohol si pravdepodobne neuvedomovali vážnosť zdravotného stavu nebohého E. F.. Tomu nasvedčuje skutočnosť, že po oboznámení sa obvineného A. B. stým, že sa E. F. nehýbe, volal na tiesňovú linku 155. Obvinená C. D. z miesta činu odišla a o úmrtí E. F. sa dozvedala sprostredkovane.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves a uložil okresnému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Obvinený A. B. proti napadnutému uzneseniu podal prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že s rozhodnutím súdu o postúpení jeho trestnej veci na jej prejednanie Okresnému súdu Košice I nesúhlasí.

Má za to, že doposiaľ vykonané a zabezpečené dôkazy v tejto veci vôbec neodôvodňujú predpoklad, že danú vec by bolo možné právne posúdiť aj ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 TZ v spolupáchateľstve podľa § 20 TZ.

Obvinená C. D. proti napadnutému uzneseniu podala prostredníctvom svojej obhajkyne sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že od začiatku spolupracuje s OČTK, už v postavení svedkyne nevyužila svoje právo nevyповедаť, ale pravdivo a úplne vypovedala ku skutku, čím napomáhala objasneniu trestnej činnosti, ako aj trestnej činnosti spoluobvineného. Pri výsluchu o vzatí do väzby pred sudkyňou pre prípravné konanie dňa 26.5.2022 svoj čin oľutovala a vysvetlila, za akých okolností došlo u nej k tomuto skratovému konaniu, ktorého sa dopustila pod vplyvom alkoholu a pod emočným tlakom, ktorý v nej vyvoláva sestra G. H. a skutočnosť, že jej matka mala byť napadnutá poškodeným. Proti vznoseniu obvinenia sťažnosť nepodala.

Nesúhlasí s právnym názorom súdu, že skutok, pre ktorý prokurátor podal obžalobu je možné posúdiť na základe výsledkov vyšetrovania ako trestný čin vraždy podľa § 145 ods.1 Tr. zák. Uvedená právna kvalifikácia skutku neprichádza vôbec do úvahy, nakoľko nevyplýva zo žiadneho dôkazu vykonaného v prípravnom konaní. Dokazovaním v prípravnom konaní nebol preukázaný úmysel usmrtiť poškodeného. V zmysle obžaloby mala kopať do poškodeného a udierať ho rukou, z takéhoto konania nemožno v žiadnom prípade vyvodiť úmysel následku usmrtenia poškodeného.

Na základe vyššie uvedeného navrhla, aby Krajský súd v Košiciach po preskúmaní napadnutého uznesenia a skutočností uvedených v tejto sťažnosti napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu.

K sťažnosti prokurátora podala písomné podanie obvinená C. D. prostredníctvom svojej obhajkyne prípisom zo dňa 14.11.2022, kde uviedla, že súhlasí so sťažnosťou prokurátora a s jej odôvodnením. Taktiež nesúhlasí s právnym názorom súdu, že skutok, pre ktorý prokurátor podal obžalobu je možné posúdiť na základe výsledkov vyšetrovania ako trestný čin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. Uvedená právna kvalifikácia skutku neprichádza vôbec do úvahy, je neprimerane prísna a nemá podklad v dokazovaní vykonanom v prípravnom konaní.

Tak, ako uvádza prokurátor pri skutku nebola použitá žiadna zbraň a spôsob vedenia útoku a počet úderov, ktorého sa mala voči poškodenému dopustiť jednoznačne vylučuje, žeby bolo úmyslom poškodeného usmrtiť. V zmysle obžaloby mala do poškodeného kopať a udierať ho rukou, z tohto konania nemožno v žiadnom prípade vyvodiť, že jej úmysel smeroval k následku usmrtenia poškodeného.

Aj v tomto podaní navrhla krajskému súdu napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu.

K podaným sťažnostiam sa písomne vyjadrila aj svedkyňa poškodená G. I. D. pričom uviedla, že prokurátor vo svojej sťažnosti proti uzneseniu o postúpení trestnej veci udáva, že obvinení pri útoku na jej nebohého otca nepoužili žiadnu zbraň, ktorou by mu spôsobili zranenia, čo by nasvedčovalo úmyslu usmrtiť E. F.. Podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona kto iného úmyselne usmrtí, potrestá sa odňatím slobody na pätnásť až dvadsať rokov. Po subjektívnej stránke sa pri trestnom čine vraždy vyžaduje úmyselné zavinenie. Úmysel je dostatočne zrejmý z okolností a intenzity vykonaného útoku, najmä ak páchatel použije zbraň spôsobilú iného usmrtiť a útok zámerne vedie proti tým častiam ľudského tela, kde sú uložené orgány dôležité pre život (viď. Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 15. decembra 2010, sp. zn. 3 Tdo 1527/2010). V prípadoch, kedy páchatel popiera úmysel usmrtiť poškodeného, je nutné otázku jeho zavinenia vyvodiť nepriamo z okolností trestného činu objektívnej povahy, konkrétne z okolností, za ktorých k útoku došlo, čo útoku predchádzalo, ako bol útok zrealizovaný, akým predmetom páchatel útočil, či páchatel útočil proti takej časti tela, kde sú životne dôležité orgány, akou silou (intenzitou) útočil a podobne. Na základe získaných skutkových okolností prípadu má za to, že možno vyvodiť jednoznačný záver o úmyselnom zavinení obvinených, a to vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 pís. b) Trestného zákona, a to predovšetkým mechanizmom vzniku zranení, spôsobom akým obvinení napádali nebohého - obvinený A. B. mal obväzom obviazané ruky, obvinená C. D. na základe výpovedí mala hodiť po nebohom sklenu pohár, dokonca z výpovedí vyplýva, že obvinená C. D. mala vziať nožík a kričať, že zabije poškodeného.

Obvinení vzhľadom na svoje osobné pomery museli vedieť, že intenzívnym udieraním, kopaním, skákaním, hádzaním poškodeného, stúpaním po poškodenom, údermi do oblasti tváre, krku a hrudníka mu spôsobia zranenia, ktorým ho bezprostredne ohrozia na živote a museli byť aj uzrozmenejší so skutočnosťou, že svojím konaním môžu spôsobiť fatálny následok v podobe smrti poškodeného, a to aj s poukazom na skutočnosť, že pri tak závažných zraneniach, kedy poškodený nereagoval, dokonca chrčal, bol bezvládný a ledva sa snažil nadychnúť (vyplýva z kamerových záznamov) obvinení neprivolali rýchlu záchrannú službu - čo len utvrdzuje predpoklad, že mali úmysel poškodeného usmrtiť.

Z uvedeného a na základe vykonaného vyšetrovania mám za to, že je nepochybné, že obvinení útok zámerne viedli proti tým častiam ľudského tela, kde sú uložené orgány dôležité pre život - hlava, hrudník, brucho - tomu nasvedčujú aj závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, a to, že zranenia zistené pri pitve vzhľadom na ich závažnosť, boli spôsobené trýznivým a surovým spôsobom s následkom centrálnej mozgovej smrti v dôsledku poranení viacerých oblastí tela a hlavy.

Prokurátor sa vo svojej sťažnosti vyjadruje aj ku skutočnosti, že obvinení po útoku na poškodeného mu neposkytli prvú pomoc, a k tomu následne uvádza, že vzhľadom na požitý alkohol si pravdepodobne neuvedomovali vážnosť zdravotného stavu poškodeného. Uvedené pokladám za nepravdivé a bagatelizujúce, vzhľadom nato, že obvinený A. B. vo svojej výpovedi zo dňa 15.03.2022 (po vznesení obvinenia) na otázku vyšetrovateľa, prečo neposkytol poškodenému pomoc a neprivolal záchrannú službu uviedol: „Chceli sme mu volať záchranku, ale niekto povedal v kuchyni, že nie" - z uvedeného jasne vyplýva, že obvinení, ako aj ostatní, ktorí sa v byte nachádzali museli vedieť, keďže chceli volať záchranku, ako aj vzhľadom na stav, v akom sa poškodený nahádzal (chrčal, ledva dýchal, bezvládne ostal ležať po odhodnutí obvineným), že mu boli spôsobené také zranenia, ktorým podľahne a skutočnosť, že „chceli volať záchranku" len potvrdzuje, že aj napriek požitému alkoholu si vážnosť zdravotného stavu plne uvedomovali a zároveň svedčí aj o tom, že museli byť uzrozmenejší s tým, že ak záchrannú službu neprivolajú dôjde k fatálnemu následku, a to smrti.

Obhajkyňa obvinenej C. D. udáva v sťažnosti, že dokazovaním v prípravnom konaní nebol preukázaný úmysel obvinenej usmrtiť poškodeného - uvedené však nie je pravda nakoľko poukazujúc na výpoveď obvinenej, z ktorej jasne vyplynulo, že obvinená mala vziať do rúk nožik a opakovane prehlásiť, že zabije poškodeného, z výpovede svedkyne dokonca vyplýva, že nožik mala priložiť poškodenému k hrudi a povedať, že ho zabije. Úmysel usmrtiť poškodeného dokazuje aj skutočnosť, že obvinená, napriek tomu, že sa plne oboznámila so zdravotným stavom poškodeného (videla, že je bezvládný, krvavý, chrčí, ledva dýcha, nehýbe sa) pokračovala v útoku - mala chytiť poškodeného, zhodiť ho na zem. kopať ho nohami, stúpať mu po tvári. Taktiež mala hodiť po poškodenom pivný pohár do pravého boku hlavy nad uchom, ktorý sa mal rozbiť na črepiny. Z týchto skutočností tvrdí, že je jasne preukázané, že obvinená musela vedieť, že uvedeným konaním spôsobí resp. aj umocní zranenia poškodenému ktoré mu spôsobia smrť a bola uzrozmenejšá, že pokračovaním v úderoch kopancoch, šliapaním po poškodenom, odídením bez poskytnutia pomoci k následku konania obvinených - smrti poškodeného dôjde.

Na základe vykonaného dokazovania je preukázané, že obvinení pri útokoch na poškodeného hrozili poškodenému zabitím. Ich tvrdenia, že k útoku malo dôjsť z dôvodu, že môj otec mal fyzicky ublížiť matke obvinenej považujem za absurdné, nakoľko poškodený im dovolil bývať u neho v byte, keď sa ocitli v ťažkej situácii a ja som bola nie jeden krát svedkom, kedy sa práve naopak matka obvinenej vyhrážala poškodenému, nadávala poškodenému a nie opačne. Skutočnosť, že to nebolo naozajstným motívom konania obvinených preukazuje aj to, že obvinená spolu s obvineným videli, že matke obvinenej ublížené nebolo, čo potvrdzuje aj výpoveď obvinenej, v ktorej uvádza, že aj napriek zisteniu, že jej mama je v poriadku pokračovala vo svojich útokoch na poškodeného spolu s obvineným. Z tohto dôvodu tvrdím, že je nepochybné, že motívom ich konania nebola pomsta ale snaha o úplne dobitie poškodeného s úmyslom ho usmrtiť.

Na základe uvedených skutočností sa plne stotožňuje s názorom Okresného súdu Spišská Nová Ves, že je odôvodnený predpoklad, že konanie obvinených je možné právne posúdiť ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhla, aby Krajský súd v Košiciach zamietol podané sťažnosti podľa § 193 ods. 1 pís. c) Trestného poriadku ako nedôvodné.

Na podklade takto podaných sťažností krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosti prokurátora ako aj obvinených nie sú dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu je potrebné v tomto štádiu trestného konania súhlasiť s odôvodnením napadnutého uznesenia kde okresný súd poukazuje na to, že vzhľadom na závažnosť poranení - život ohrozujúce poranenia, a to trhliny sleziny a pečene, zlomeniny viacerých rebier obojstranne, viacnásobné - ložiskové pomliaždenie mozgu pri zlomenine lebečnej klenby s vnútrolebečným krvácaním a spôsob vzniku týchto zranení na telo poškodeného, je dôvodné podozrenie, že mu boli zranenia spôsobené trýznivým a surovým spôsobom s následkom centrálnej mozgovej smrti v dôsledku poranení viacerých oblastí tela a hlavy.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vyplynulo, že pri pitve boli zistené úrazové zmeny poškodeného, a to najmä čerstvé ložiskové pomliaždenia mozgu s vnútrolebečným krvácaním, čo je možné hodnotiť ako život ohrozujúce poranenia, ktoré sa však rozvíjajú v časovom horizonte niekoľkých desiatok minút až hodín, pričom sú sprevádzané hlbokým bezvedomím so zachovaním základných životných funkcií - srdcovej činnosti a dýchanie s viac alebo menej obmedzených kašľacím, resp. vracacím reflexom, čím je osoba ohrozená vdýchnutím obsahu žalúdka, cudzieho predmetu alebo krvi v prípade poranenia hlavy. Ďalej pri pitve boli zistené poranenia viacerých rebier obojstranne, trhliny sleziny a pečene, ktoré je možné hodnotiť ako závažné až život ohrozujúce poranenia, ktoré jedinca ohrozením obmedzením dýchania a možnosťou rozvoja masívneho krvácania s rozvojom - úrazového šoku. Podľa pitevného nálezu konštatovali, že k smrti poškodeného došlo dňa 12.3.2022 v čase okolo 00:30 hod.

Poranenie mozgu s vnútrolebečným krvácaním s ďalším množstvom poranení na hlave mohli vzniknúť, prípadne mohli byť umocnené pádom, prípadne opakovanými pádmi s úderom hlavy poškodeného na dlážku, prípadne na vyčnievajúci tupý predmet. Zlomeniny viacerých rebier obojstranne, trhliny sleziny a najmä pečene mali vzniknúť pôsobením tupých a tupohranatých predmetov prevažne o užšej kontaktnej ploche, a mohlo sa tak stať opakovanými údermi rukou druhej osoby do oblasti hrudníka a brucha, resp. kopaním alebo opakovaným našliapnutím nohou druhej osoby v ležiacej polohe menovaného do oblastí hrudník a brucha strednou až veľkou silou.

Sám prokurátor vo svojej sťažnosti uviedol, že obvinený A. B. a obvinená A. D. útočili na poškodeného na také miesta jeho tela, kde boli zistené závažné a život ohrozujúce zranenia, ktoré v konečnom dôsledku viedli k smrti poškodeného.

Nemožno zľahčovať a nemôže byť na príťaž poškodeného ani tá skutočnosť, že obvinení si vzhľadom na pozitívny alkohol pravdepodobne nevedomovali vážnosť zdravotného stavu nebohého poškodeného ako to uviedol prokurátor vo svojej sťažnosti.

Krajský súd má po preštudovaní celého spisového materiálu a vzhľadnutí videozáznamov na DVD nosiči za to, že nie je vôbec vylúčené, aby konanie obvinených A. B. a C. D. nemohlo byť kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Uvedené však s istotou možno potvrdiť až po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Košice I. Ak by práve tento súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že konanie obvinených je potrebné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., tak príslušným na také konanie je práve Okresný súd Košice I.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.